

กฎกระทรวง

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๔ (๓) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกหมวด ๒ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ข้อ ๖ ถึงข้อ ๑๒ และข้อ ๑๔ ถึงข้อ ๑๙ แห่งกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

หมวด ๑ การตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

ข้อ ๒ สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) ตั้งอยู่ในที่ดินที่ผู้รับใบอนุญาตมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายหรือ ได้รับความยินยอมจากผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายในที่ดินนั้น
- (๒) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับอาคารโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และระบบบำบัดน้ำเสีย และ สอดคล้องกับกำลังการผลิต
- (๓) ไม่ตั้งอยู่ติดกับบ่อพัก สถานที่ทิ้งหรือกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือสารเคมีซึ่งสามารถ ปนเปื้อนมายังเนื้อสัตว์ได้
 - ข้อ ๓ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้
 - (๑) บริเวณภายนอกอาคารโรงฆ่าสัตว์
- (ก) มีรั้วกั้นหรือมาตรการอื่นใดในการป้องกันสัตว์อื่นและบุคคลภายนอกมิให้เข้าไป ภายในโรงฆ่าสัตว์โดยไม่ได้รับอนุญาต

- (ข) บริเวณรอบอาคารโรงฆ่าสัตว์ต้องมีการปรับปรุงดูแลให้อยู่ในสภาพดี ไม่มีแหล่งที่อยู่ ของสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และถนนรอบอาคารต้องไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละออง
 - (ค) มีมาตรการป้องกันการปนเปื้อนจากสัตว์มีชีวิตสู่เนื้อสัตว์
 - (ง) มีมาตรการป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคมิให้เข้าไปในอาคารโรงฆ่าสัตว์
 - (๒) โครงสร้างภายในอาคารโรงฆ่าสัตว์
- (ก) พื้นต้องทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำ มีความแข็งแรงทนทาน มีความลาดเอียง สามารถระบายน้ำได้สะดวก และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย รอยเชื่อมระหว่างพื้นกับผนัง ต้องเชื่อมกันสนิทและทำมุมโค้งมน เพื่อป้องกันการสะสมของสิ่งปนเปื้อนและสามารถทำความสะอาดได้ง่าย
- (ข) ผนังด้านในต้องทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำ มีความแข็งแรงทนทาน ไม่ผุกร่อนหรือเป็นสนิม ทนทานต่อสารเคมี และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย รอยเชื่อมระหว่าง ผนังกับผนังต้องเชื่อมกันสนิทและทำมุมโค้งมน เพื่อป้องกันการสะสมของสิ่งปนเปื้อนและสามารถ ทำความสะอาดได้ง่าย
- (ค) ประตูและวงกบประตูต้องทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำ ไม่ผุกร่อนหรือเป็นสนิม สามารถทำความสะอาดได้ง่าย และประตูที่เปิดสู่ภายนอกอาคารต้องปิดได้สนิทป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะ นำโรคมิให้เข้าไปในอาคารโรงฆ่าสัตว์ได้
- (ง) พื้นที่การผลิตส่วนที่สะอาดต้องมีเพดาน ทำด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำหรือ ความชื้น ไม่ผุกร่อนหรือเป็นสนิม และสามารถทำความสะอาดได้ง่าย
 - (๓) บริเวณภายในอาคารโรงฆ่าสัตว์
 - (ก) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงาน
- (ข) พื้นที่ภายในอาคารโรงฆ่าสัตว์แบ่งเป็นพื้นที่การผลิตและพื้นที่อื่น ๆ โดยพื้นที่การผลิต ต้องมีการแบ่งออกเป็นสองส่วน ประกอบด้วยส่วนที่สะอาดและส่วนที่ไม่สะอาดซึ่งแยกออกจากกัน อย่างชัดเจน โดยส่วนที่สะอาดหมายถึงพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในการปนเปื้อนสิ่งสกปรกต่ำ ได้แก่ พื้นที่ ที่ทำการเปิดซาก นำเครื่องในออก จนถึงจัดเก็บเนื้อสัตว์ ส่วนที่ไม่สะอาดหมายถึงพื้นที่ที่มีความเสี่ยง ในการปนเปื้อนสิ่งสกปรกสูง ได้แก่ พื้นที่ที่ทำสลบสัตว์จนถึงขูดขนหรือเอาหนังออก ยกเว้นโรงฆ่าไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกอื่นที่มีการประกาศเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดชนิดของสัตว์ ที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) ส่วนที่สะอาด ได้แก่ พื้นที่ที่ทำการลดอุณหภูมิซากจนถึงการจัดเก็บเนื้อสัตว์ และส่วนที่ไม่สะอาด ได้แก่ พื้นที่ที่ทำสลบสัตว์จนถึงการนำเครื่องในออกและล้างซากครั้งสุดท้าย
- (ค) มีระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันน้ำเสียจากส่วนที่ไม่สะอาดไปสู่ ส่วนที่สะอาดได้ และปลายท่อด้านนอกอาคารต้องออกแบบให้สามารถป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค มิให้เข้าไปในอาคารโรงฆ่าสัตว์
- (ง) มีระบบระบายอากาศที่สามารถระบายกลิ่น ควัน ไอน้ำร้อน และความชื้นได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

- (จ) ระบบแสงสว่างที่ใช้ในโรงฆ่าสัตว์อาจใช้แสงสว่างจากธรรมชาติหรือแสงสว่างจากไฟฟ้า ที่มีความเข้มของแสงซึ่งไม่ทำให้การมองเห็นสีของเนื้อสัตว์เปลี่ยนแปลงไป กรณีใช้แสงสว่างจากไฟฟ้า หลอดไฟฟ้าต้องมีฝาครอบหรือมีวิธีการอื่นใดเพื่อป้องกันเศษแก้วกรณีหลอดไฟฟ้าแตกหรือระเบิด
- (ฉ) น้ำที่ใช้ในอาคารโรงฆ่าสัตว์ต้องสะอาด มีปริมาณเพียงพอต่อการใช้งาน ตลอดจน มีแรงดันที่เหมาะสมในการฉีดล้างทำความสะอาด และกรณีที่เป็นน้ำที่ใช้สัมผัสเนื้อสัตว์ต้องมีคุณภาพ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้ที่กรมอนามัยกำหนด หากมีการใช้น้ำแข็งต้องเป็นน้ำแข็ง ที่สะอาดและมีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร
- (ช) ภายในโรงฆ่าสัตว์และบริเวณห้องสุขาภายในโรงฆ่าสัตว์ต้องมีอ่างล้างมืออย่างเพียงพอ โดยอ่างล้างมือต้องไม่เปิดหรือปิดด้วยมือ และต้องจัดให้มีสบู่เหลวหรือสารเคมีที่ใช้ทำความสะอาด ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง
- (ซ) มีพื้นที่หรืออุปกรณ์อื่นใดสำหรับรวบรวมหรือทำลายเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมที่จะใช้ เป็นอาหาร โดยไม่ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมที่จะใช้เป็นอาหาร
- (ฌ) มีที่เก็บสารเคมีที่อยู่ห่างจากพื้นที่การผลิตและบริเวณที่เก็บเนื้อสัตว์ โดยมีการแยกชนิด หรือประเภทของสารเคมี โดยติดฉลากและป้ายให้เห็นชัดเจน พร้อมทั้งมีคำเตือนและคำแนะนำเมื่อเกิด อุบัติภัยจากสารดังกล่าว
 - (ญ) มีที่เก็บวัสดุอุปกรณ์หรือภาชนะบรรจุเนื้อสัตว์ที่สะอาดและถูกสุขลักษณะ
- (ฎ) มีห้องหรือบริเวณสำหรับเปลี่ยนหรือสวมทับเสื้อผ้าแยกระหว่างส่วนที่สะอาดและ ส่วนที่ไม่สะอาด
 - (ฏ) มีห้องสุขาที่สะอาดและเพียงพอ และไม่สามารถเปิดสู่พื้นที่การผลิตได้โดยตรง
- (ฐ) มีแคร่หรือรอกยกสัตว์เพื่อป้องกันสัตว์สัมผัสพื้น ทำจากวัสดุที่แข็งแรง ทนทาน ล้างทำความสะอาดได้ง่าย ในกรณีที่เป็นแคร่ต้องมีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร ส่วนกรณีที่เป็นรอกยกสัตว์เมื่อยกแล้วส่วนล่างสุดของซากต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร

(๔) โรงพักสัตว์

- (ก) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับจำนวนสัตว์ที่จะทำการฆ่าในแต่ละรอบโดยต้องไม่มีสัตว์รออยู่ นอกโรงพักสัตว์ และสะดวกต่อการตรวจสัตว์ก่อนทำการฆ่าของพนักงานตรวจโรคสัตว์
- (ข) มีพื้นที่สำหรับแยกสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะทำ การฆ่านั้นเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้ เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร
- (ค) มีระบบระบายอากาศที่สามารถระบายกลิ่น ความชื้น และความร้อนได้อย่าง มีประสิทธิภาพ

- (ง) มีระบบระบายน้ำและของเสียจากสัตว์ที่ไม่ก่อให้เกิดการสะสมของสิ่งปฏิกูล โดยน้ำเสีย และของเสียจากสัตว์ต้องลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย และทิศทางการระบายน้ำในโรงพักสัตว์ป่วยหรือสงสัย ว่าป่วย ต้องไม่ผ่านไปยังคอกสัตว์ปกติหรือทางเดินของสัตว์
- (จ) มีน้ำสะอาดและอุปกรณ์ให้น้ำสัตว์กินอย่างเพียงพอ ยกเว้นไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกอื่น ที่มีการประกาศเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดชนิดของสัตว์ที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑)
- (ฉ) มีโครงสร้างของโรงพักสัตว์ที่ทำจากวัสดุที่แข็งแรงทนทาน มีหลังคาป้องกันแสงแดด และฝน
- (ช) มีประตู รั้วกั้น หรือแผงกั้นที่ทำจากวัสดุที่แข็งแรงทนทาน หรือวิธีอื่นใดที่สามารถ ป้องกันสัตว์มิให้ออกจากโรงพักสัตว์ได้และไม่ทำอันตรายต่อตัวสัตว์
 - (ซ) มีน้ำใช้ทำความสะอาดอย่างเพียงพอ
- (ฌ) มีแสงสว่างเพียงพอสำหรับการตรวจสัตว์ก่อนทำการฆ่าโดยอาจใช้แสงสว่าง จากธรรมชาติหรือแสงสว่างจากไฟฟ้า
- (ญ) มีทางเดินต่อจากโรงพักสัตว์เข้าพื้นที่ที่ทำสลบสัตว์และมีอุปกรณ์ที่เปิดปิดเพื่อป้องกัน ไม่ให้สัตว์ถอยหลังออกจากบริเวณที่ทำสลบสัตว์ ยกเว้นไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกอื่นที่มีการประกาศ เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดชนิดของสัตว์ที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑)
- (ฏ) มีบริเวณที่รับสัตว์ที่เป็นแท่นเทียบ หรือทางลาดที่มีพื้นผิวที่ไม่ลื่นหรือลาดชั้น จนเกินไป หรือมีเครื่องมือ เครื่องจักร หรืออุปกรณ์ ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ลงจากพาหนะขนส่งสัตว์ ที่เหมาะสมตามประเภทและชนิดของสัตว์
 - ข้อ ๔ เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ในโรงฆ่าสัตว์ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้
- (๑) เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ทุกชนิด ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่มีส่วนผสมที่อาจเป็น อันตรายต่อผู้บริโภค ผิวเรียบ ไม่เป็นสนิม ไม่มีรอยแยกหรือรอยแตก รอยเชื่อมต้องเชื่อมกันสนิท สามารถล้างทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคได้
- (๒) เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่สัมผัสกับเนื้อสัตว์ ห้ามทาหรือเคลือบผิวหน้าวัสดุ ด้วยสารเคมีที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค
 - (๓) เครื่องมือและเครื่องจักรที่ติดตั้งประจำที่ ต้องสามารถตรวจสอบและทำความสะอาดได้ง่าย

หมวด ๒ การฆ่าสัตว์หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์

- ข้อ ๕ การฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้
- (๑) งดให้อาหารสัตว์ และจัดให้มีการพักสัตว์ภายในระยะเวลาที่เหมาะสมก่อนทำการฆ่า
- (๒) ต้องมีขั้นตอนทำให้สัตว์สลบด้วยกระแสไฟฟ้า ปืนทำสลบ (Captive bolt pistol) หรือก๊าซก่อนทำการฆ่า โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับชนิดของสัตว์ตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่

ยกเว้นการฆ่าสัตว์ตามพิธีกรรมหรือข้อบัญญัติทางศาสนาสามารถใช้วิธีบังคับสัตว์ให้สงบด้วยกรวยหรือ ซองบังคับสัตว์เพื่อไม่ให้สัตว์ทรมานโดยไม่ต้องทำสลบซึ่งเป็นวิธีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเหมาะสมและ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในการบังคับสัตว์

- (๓) การนำเลือดออกจากสัตว์ ต้องปล่อยให้เลือดออกอย่างสมบูรณ์โดยสัตว์ต้องตายก่อน ลอกหนังหรือลวกถอนและปั่นขน ในกรณีที่เลือดนั้นใช้สำหรับการบริโภค ต้องใช้ภาชนะสะอาดรองรับ
- (๔) หลังกระบวนการฆ่าสัตว์แล้วซากสัตว์ต้องไม่สัมผัสพื้นและผนัง โดยส่วนล่างสุดของซาก ต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร
- (๕) ต้องจัดให้มีห้องแยกสำหรับล้างทำความสะอาดเครื่องในสัตว์ โดยเครื่องในแดงให้ล้าง ในห้องแยกของพื้นที่ส่วนที่สะอาด ส่วนเครื่องในขาวให้ล้างในห้องแยกของพื้นที่ส่วนที่ไม่สะอาด ยกเว้น โรงฆ่าไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกอื่นที่มีการประกาศเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดชนิด ของสัตว์ที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้มีห้องแยกโดยไม่ต้องแบ่งตามพื้นที่ ทั้งนี้ ในการล้างทำความสะอาด เครื่องในสัตว์ต้องไม่ทำให้เครื่องในสัตว์สัมผัสพื้น และน้ำเสียจากการล้างต้องต่อลงสู่ระบบระบายน้ำ โดยตรง
- ข้อ ๖ การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้
- (๑) บริเวณชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ต้องสามารถทำความสะอาดได้ง่าย และมีพื้นที่ สำหรับปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ในขณะที่มีการตัดแต่งเนื้อสัตว์ต้องมีการป้องกันไม่ให้เนื้อสัตว์สัมผัสพื้น และผนัง โดยเนื้อสัตว์ต้องอยู่สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร
 - (๒) มีมาตรการป้องกันสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคมิให้เข้าไปในสถานที่ตัดแต่งเนื้อสัตว์ได้
- (๓) แสงสว่างที่ใช้ในสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ต้องมีความเข้มแสงที่เพียงพอกับ การปฏิบัติงาน และไม่ทำให้การมองเห็นสีของเนื้อสัตว์เปลี่ยนไป
- (๔) มีอ่างล้างมือให้เพียงพอ โดยอ่างล้างมือต้องไม่เปิดหรือปิดด้วยมือ และท่อน้ำทิ้งของอ่างล้างมือ ต้องต่อลงสู่ระบบระบายน้ำโดยตรง และต้องจัดให้มีสบู่เหลวหรือสารเคมีในการทำความสะอาด ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง
- (๕) น้ำที่ใช้สัมผัสเนื้อสัตว์ต้องสะอาด มีปริมาณเพียงพอต่อการใช้งาน ตลอดจนมีแรงดัน ที่เหมาะสมในการฉีดล้างทำความสะอาด และมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้ ที่กรมอนามัยกำหนด หากมีการใช้น้ำแข็งต้องเป็นน้ำแข็งที่สะอาดและมีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมาย ว่าด้วยอาหาร
- (๖) มีด อุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้ในการตัดแต่งต้องอยู่ในสภาพดี มีการล้างทำความสะอาด อย่างสม่ำเสมอ
- (๗) ภาชนะบรรจุเนื้อสัตว์ต้องแข็งแรงทนทาน สามารถรับน้ำหนักเนื้อสัตว์ที่บรรจุได้ และ ทำความสะอาดได้ง่าย

- (๘) ต้องมีการเก็บรักษาเนื้อสัตว์ไม่ให้สัมผัสพื้นและผนัง โดยเนื้อสัตว์ต้องอยู่สูงจากพื้น ไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร และอยู่ในสภาพที่เหมาะสมต่อการบริโภค
- ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุม ป้องกันเนื้อสัตว์ ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภคและการระบาดของโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้
- (๑) จัดให้มีการตรวจสัตว์โดยพนักงานตรวจโรคสัตว์ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงก่อนทำการฆ่า ในกรณีที่จำเป็นต้องพักสัตว์ไว้เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงให้ตรวจสัตว์ซ้ำอีกครั้งหนึ่งก่อนทำการฆ่า
 - (๒) จัดให้มีการตรวจเนื้อสัตว์ภายหลังการฆ่าโดยพนักงานตรวจโรคสัตว์
- (๓) ในกรณีที่มีโรคระบาดสัตว์หรือสงสัยว่ามีโรคระบาดสัตว์เกิดขึ้นในบริเวณโรงฆ่าสัตว์หรือ โรงพักสัตว์ ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
- (๔) ทำลายหรือจัดให้มีวิธีการอื่นใดในการจัดการกับเนื้อสัตว์ที่ไม่เหมาะสมต่อการบริโภค เพื่อให้เนื้อสัตว์ดังกล่าวไม่สามารถนำกลับมาบริโภคได้
- (๕) จัดเก็บข้อมูลการตรวจสัตว์ก่อนทำการฆ่าและการตรวจเนื้อสัตว์ภายหลังการฆ่า โดยพนักงานตรวจโรคสัตว์
- ข้อ ๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้
- (๑) ผู้ปฏิบัติงานที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยด้วยโรคติดต่อตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด ต้องหยุดปฏิบัติงานและรักษาให้หายก่อนจึงกลับมาปฏิบัติงานได้
- (๒) ผู้ปฏิบัติงานในอาคารโรงฆ่าสัตว์ต้องสวมเครื่องแต่งกายที่สะอาดเหมาะสม และ มีการรักษาความสะอาดส่วนบุคคล
- (๓) ผู้ปฏิบัติงานในอาคารโรงฆ่าสัตว์ต้องละเว้นจากพฤติกรรมที่อาจทำให้เกิดการปนเปื้อน สู่เนื้อสัตว์
 - (๔) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
 - ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีคู่มือการปฏิบัติงานในทุกขั้นตอนการปฏิบัติงาน

หมวด ๓

การดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

- ข้อ ๑๐ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และ โรงพักสัตว์ ดังต่อไปนี้
- (๑) ทำความสะอาดโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ ภาชนะบรรจุ และเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นประจำทุกวัน ทั้งก่อนและหลังการฆ่าสัตว์
- (๒) มีมาตรการในการป้องกันและกำจัดแมลง นก และสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคทั้งภายในและ บริเวณโดยรอบอาคารโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

- (๓) สารเคมีที่ใช้ในการทำความสะอาดหรือการฆ่าเชื้อโรคในอาคารโรงฆ่าสัตว์ หรือการใช้สาร ฆ่าแมลง สารกำจัดสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรครอบอาคารโรงฆ่าสัตว์ ต้องเป็นชนิดที่กฎหมายอนุญาตให้ใช้ ในโรงงานผลิตอาหาร และต้องระมัดระวังไม่ให้ปนเปื้อนกับเนื้อสัตว์
- (๔) มีระบบรวบรวมน้ำเสีย ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบระบายน้ำ และการจัดการมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และของเสียที่มีประสิทธิภาพ โดยน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วจะต้องอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายหรือข้อกำหนดอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๕) มีการบำรุงรักษา ซ่อมแซมโครงสร้างภายในและภายนอกอาคารโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ ระบบบำบัดน้ำเสีย เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ ให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยง ที่จะเป็นอันตรายต่อสัตว์มีชีวิตหรือเสี่ยงที่จะเกิดการปนเปื้อนสู่เนื้อสัตว์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๑ โรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ใดที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๔ (๓) (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์มีอำนาจ ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ซึ่งต้องมี โรงพักสัตว์ด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์หรือการซำแหละและตัดแต่ง เนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อย ภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดให้มีการรวบรวมหรือกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและ ป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์และ โรงพักสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้